

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Ammonio scholastico. 21.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ρωμαϊκῶ χολατικῶ. κα.

συήρα
τες.
δύοσε πκ
τίδης.

Τὰς μὲν ἑλλήνων θεοποιίας, καὶ ἄς
καλῶσι θεογονίας, Ὀφείδης καὶ Ὅμηρος
καὶ Ἡσίοδος, καὶ ὅσοι κατ' ἑκείνους ἐ-
δίδαξαν, πολλὰς καὶ βίβλους καὶ δό-
ξας συνείραντες. τὴν ἡμετέραν δὲ ἱρη-
σκειάν δύο πικταὶ διδάξουσιν, ἅς ἐ-
πέμφαμεν, ὧν ἡ μὲν παρῆναι, ἡ
δὲ νέα ἀναθήκη παρῆναι λέγεται. εἰ
δὲ ἀληθεύουσιν αὐτὰ μᾶλλον ἑκείνων
καὶ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς πράγμασι,
αὐτὸς ἐρήσειας πέπεισμαι, καὶ κρα-
τήσειας πᾶμεινον.

ἐρήσειας
κρατήσειας
τό.

Ζωσίμου. κβ.

Τινὲς σε φασὶν ἱεροσυλῆς εἶναι, πράγ-
ματος ἀνεπίκτου πολλοῖς, σοὶ δὲ καὶ
μάλιστα. ἢ τοίνυν τὸν σουτὴ βίον
διόρθωσαι, ἢ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀ-
φαισῶν σοὶ ἀνακτόρων ἀπόστηθαι.

Θεοφίλου. κγ.

αὐοίγης.

Τὸ εἰρηυδὸν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ἐπὶ
πάντων παρῆναι ἀναγοῖον μήτραν
ἄγιον τῶ κρείων, καὶ ἀεὶ πάντως εἰρη-
ταὶ παρῆναι. μὴ ἔπως οἱ ἀμα-
θεῖς νομιέτωσαν, ἀλλὰ ἀεὶ ἐνός ἐ-
κείνῃ καὶ μόνῃ, τῆς ἐν τῶ πικταῶν
τὴν μήτραν ἀνοίξαντος. πᾶσαν γὰρ
μήτραν μίξις καὶ συνύστα ἀνοίγνυσι.
τὴν δὲ τὸν κρείων ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στὸν κήσασαν, αὐτὸς συλληφθεὶς ἀ-
σώτως παρῆναι ἡμῶν, καὶ πά-
λι ἐσφραγισμένην κατέλιπεν. ἀλη-
θῶς μὲν γενόμενος ἄνθρωπος, ἀληθῶς
δὲ ὢν καὶ θεός, καὶ παρῆναι ἡμῶν εἰς ἐξ
ἀμφοτέρων τῶ φύσεων.

ἐν ἀμφο-
τέραις ταῖς
φύσεσι.

Κελάτου. κδ.

Ἐπισημονικῶς τὴν θείαν γραφὴν ἀ-
νεליοσθῆναι ὀφείλεις, καὶ τὰς αὐτῆς
δυνάμεις νενηγῶς ἀνιχνεύθην, καὶ μὴ
καταπολμαῖν ἀπλῶς τῆς ἀφαισῶν
καὶ ἀνεπίκτων μυστηρίων ἀναξίους

Ammonio scholastico. 21.

Deorum, quos Gentiles colunt, effectio-
nes, & ut vocant theogonias, hoc est Deo-
rum ortus, Orpheus & Homerus, & He-
siodus, alique omnes iis similes tradide-
runt, multis, & libris, & sententiis colle-
ctis atque compactis. Nostram autem re-
ligionē duo codices, quos ad te misimus,
docebunt: quorum alter vetus, alter nouū
Testamentum nuncupatur. An autem hi
libri, tum nominibus, tum rebus, ad veri-
tatem propensiores, quàm illi, sint: ipse, ut
mihi persuadeo, reperies, atque id, quod
melius erit, amplectēris.

Zosimo. 22.

Aiunt nonnulli te sacerdotij cupiditate
teneri, hoc est rei, quam multis, ac præfer-
tim tibi, attingere nefas est. Quare aut
mores tuos corrige, aut à templorum, quæ
tibi attingere minimè licet, cupiditate
abstite.

Theophilo. 23.

Id quod in sacra scriptura dictum est, ^{Genod. 13.}
Omne primogenitum adaperiēs vuluam, ^{Luc. 2.}
sanctum Domino vocabitur, nō de omni
primogenito dictum est, (ne hoc imperiti
homines existiment) verū de vno illo ac
solo, qui in partu vuluam aperuit. Etenim
omnem quidem vuluam concubitus ac
venereus complexus aperit: at eam, quæ
Dominum nostrum Iesum Christum pe-
perit, ipse sine femine conceptus, prodiens
aperuit, ac rursus clausam & obfignatam
reliquit: verè nimirum homo effectus, ac
verè item Deus existens, vnus idemque in
duabus naturis adorandus.

Crispo. 24.

Scitè & eruditè diuinam scripturam
euoluere debes, ipsiusque vires ac faculta-
tes prudenter inuestigare, nec mysteria ea,
quæ atrectare nefas est, quæq; compre-
hendi nequeunt, temerè atque impuden-